

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													
14													

LADDERPUZZEL 120

Horizontaal:

1. vogel — vogel.
2. huis — vreemde munt — trappennaker —
3. dokter — medelijden — familieid.
4. schoorsteenwacht — leder — dus — bedor- ven.
5. insect — lefdesed — groente — behoeftig.
6. landbouwverkluis — zede — grensgebied.
7. weg — winterwijn — dun stuk hout — gemalen elkschors — bijwoord.
8. wereldartikel.
9. slot — plezier — overloedig.
10. schade — deel van een bijenkorf — voor- treffelijk.
11. insect — inham — herkauwer — onder- wijzen — water in Noord-Holland.
12. doorzichtige stof — vruchtenat — mand — plaats in Noord-Brabant.
13. bijl — oogvocht — laastleden — oude minn.
14. voorzetel — maal — scheepstouw — bij- woord — vogel — vogel.
15. vogel — vogel — vogel.

Verticaal:

1. vogel — vogel (ark.) — kleine zee- kreet — inhoudsmaat.
2. eenjant dier — reede — ras — sportartikel.
3. verpakking — telwoord — ogenblik — kin- derspeelgoed.
4. les — tocht — vertragingstoetsel.
5. zoogdier — windrichting — boom — water in Noord-Brabant — muziekhoor.
6. lekkernij — zangnoot — werelddeel — voor- zetel.
7. voortuig — sterk geluid — brandbare stof uit steenkool — gezellig.
8. boom — water in Zuid-Holland — vallei — vloestof.
9. rivier in Nederland.
10. uniek — ijzerhoudende aarde — rijgsnoer.
11. verbinding — soort onderwijs — rein — flink.
12. geur — gewicht — plaats op de Veluwe — fruit.
13. lichaamsdeel — vaas — vogelprodukt — eenmaal — herkauwer.
14. vogel — vogel — vogel.

HARTELIJK DANK!

Prijswinnaars:

Deze week zijn het mej. C. van Thiel Berghuys, Hoofdboekhouding en de heer H. Korsman, afd. Inkoop, die er in zijn geslaagd na puzzel 117 resp. 106 en 101 punten te vergaaren. Beiden kunnen hun prijs f (f 10,—) afhalen bij mej. Hartsuiker.

Oplossing puzzel 117

1. Ambassadeur
2. Rangenreder
3. Brandmeester
4. Etaleur
5. Ingenieur
6. Dierenarts
7. Analist
8. Degenstikker
9. Elektricien
10. Loodgieter
11. Taalkundige

Het gezegde luidt: Arbeid adelt.

CORRESPONDENTIE

Jan P. te K.: Tja Jan, jongen, dat is geen gemakkelijke vraag, die je me daar in mijn schoenen hebt geschoven. Als je bedoeling was om aan de weet te komen of die raket naar de maan is gegaan, dan moet ik zeggen: neen, hij is niet naar de maan gegaan. Maar als je wilt weten of die raket naar de maan is gegaan, dan moet ik zeggen: ja, hij is wel naar de maan gegaan. Gesnapt Jan? Tot de volgende keer dan maar weer.

Heer A. te V.: Neen, ik vermoed niet, dat men nog iets zal doen aan de verbetering van het voetbalveld tussen Gereedschapmakerij en Ontspanningsbouw. Uw voorstel om het deze winter flink woest te laten worden en dan in 't voorjaar als een ongerept dunland schapje aan Madurodam aan te bieden lijkt me niet zo gek. Er zitten tenminste al een paar aardige pannetjes in.

Heer F. te K.: Ik geef toe, dat ik niet erg technisch ben, maar toen u in uw brief schreef, dat er een VDH-er is, die in een kruis- sing tussen een ventilator en een TV-apparaat rijdt, kwam alles wat nog technisch in mij is in opstand. (Inmiddels is alles weer rustig. De winkels zijn weer geopend en de huisvrouwen doen weer hun normale inkopen). Maar het blijkt inderdaad zo te zijn. Er is een VDH-er, die zich voortbeweegt in VT 55-85.

Naar aanleiding van de voetbalwed- strid tussen de „rijpere jeugd” van VDH-Maanweg en een elftal van Utre- stroomden ook enkele brieven binnen.

Heer B. te W.: U kunt weer tevooorschijn komen. De selectie voor het elftal en de wed- strid zelf zijn al achter de rug. U behoort dus geen angst meer te hebben, dat ze u ook va- gen. Ja, ik kan we voorstellen, dat u dit hebt gedaan om uw jeugdig zelfvertrouwen niet te knakken. Neen, we hebben u niet gemist.

Heer V. te L.: Voor zo'n wedstrijd zijn 30 supporters inderdaad niet veel. Maar u vergeet de schapen en dan de eeri Kom, dat moet toch ook veel vergoeden.

Heren G., v. d. K., S., N., Q., S., V. v. K., G. allen te H. of V.: Dat komt allemaal wel weer goed met de benen, de armen, de stijve spieren. Ondanks dat: mijn compliment. Nie- mand heeft zandweg in de gaten gehad, dat er vijfdegronds iets was gebeurd met boven- genoemde ledenamen.

Onze gelukwensen!

GEBOREN (Maanweg):

Pieter T., zoon van K. P. Koopman, Tech- nische Dienst Den Haag, d.d. 28-7-1958; Rose M., dochter van W. J. E. Schuur, Mecha- nische afdeling T. C. d.d. 31-7-1958. Peggy, dochter van J. v. d. Oudealer, TC- Montase, d.d. 9-8-1958; Glibbertus, zoon v. G. Ouwens, Gereedschapmakerij, d.d. 10-8-1958. Adrienne S. M., dochter van W. J. M. Trim- bos, Werkvoorbereiding, d.d. 12-8-1958.

GEBOREN (Utrecht): René, zoon van M. F. Blom, Gereedschap- makerij, d.d. 22-7-1958.

HARTELIJK DANK!

Langs deze weg onze hartelijke dank aan chefs, bazen en collega's — ook in Utrecht — voor de prachtige cadeaus, ontvangsten bij ons huweljk.

J. F. Moelenaar,
Streekvoetbalafdeling;
M. J. M. Helden,
TV-Montase.

Mede namens mijn vrouw bedank ik directie, chefs en collega's voor de prachtige cadeaus, die ik heb mogen ontvangen bij mijn 12½-jarig jubileum en afscheid.

G. Heijn,
Metaalmsgaain.

Mijn hartelijke dank aan directie, chef, ba- zen en collega's voor de prachtige cadeaus en fraaie bloemen, welke ik ter gelegenheid van mijn 12½-jarig jubileum mocht ontvangen.

J. J. Kampen,
Kadionmontase.

Nr. 562

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN VAN VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG UTRECHT HOLLAND

Redacteur: C. Schrevel.
Redactie Adviescommissie: dr. Joh. H. Scheurer (voorzitter), C. A. M. Kroon,
L. F. Laurier, drs C. A. A. van Luttervelt en ing. J. Koorda.

ZONDER BEROEP

Onder de mensen die nauw bij ons bedrijf betrokken zijn, is een groot aantal dat op de vraag „Wat is uw beroep?” plichtsgetrouw zullen antwoorden: „Ik heb geen beroep, ik ben zonder beroep”.

Wij willen in dit stukje eens wat meer aandacht be- steden aan die beroepslozen, omdat wij deze uitdruk- king, die formeel op veel huisvrouwen van toepassing is, erg onblijkelijk vinden.

Het zal nog wel jaren een raadsel blijven waarom het veelzijdige werk van de huisvrouw niet als beroep kan worden gekennmerkt. Er is natuurlijk wel een formele verklaring voor te vinden, zoals: zij oefenen geen beroep uit in die zin, dat zij er een inkomen mee verdienen, waarmee zij in hun levensonderhoud kunnen voorzien.

Dat is dan wel erg mooi gezegd, maar naar ons gevoel wordt de huis- vrouw hiernede ernstig tekort gedaan. Naast allerlei werkzaamheden van een- voudige aard, die zij dagelijks ver- richt, zijn er toch nog een heleboel

DE HUISVROUW VAN NEDERLAND

64% van de huisvrouwen bezit een elektrisch strijkijzer	40% van de huisvrouwen bezit een wasmachine
73% van de vrouwen doet de huishoudelijke handwerken	heeft een omkeerbare 1/22 calorieën per minuut
30% van de vrouwen slaat door de week voor 't uur op.	61% van de vrouwen staat na 8 uur op.

waarvoor een zekere vakkenmis of ten- minste een grote ervaring nodig is. Wij denken nu even aan al het nai- werk of wat voor vele heren des hui- zes een buitengewoon belangrijk iets is, het koken. Als wij elke dag lekker eten krijgen voorgezet, zijn wij ge- neigd dit al gauw vanzelfsprekend te vinden. Nu kan het wel eens voor- komen dat een onderdeel van de maaltijd engszins mislukt is. Trek dan niet een gezicht alsof u het grootste onrecht van de wereld is aangedaan, maar vraag u zich eens af wat u er van terecht zou hebben gebracht. Er zijn genoeg mannen die zonder nadere instructies niet eens kans zien een goede kop koffie klaar te maken.

Nu hoor ik de heren der schepping al zeggen: Nogal glad, ik heb mijn eigen vak en werk de hele dag en breng daarvoor aan het eind van de week of de maand geld mee naar huis. Niemand ontkent dit, maar uw vrouw heeft ook haar vak, misschien moeten wij wel in het meervoud spreken, zij heeft meer vakken. En u begrijpt na- tuurlijk wel dat wij het hier alleen over de goede huisvrouwen hebben. Realiseert u zich wel eens, als u kinderen hebt, dat de opvoeding van deze kinderen voor het grootste ge- deelte neerkomt op de schouders van de huisvrouw en dan nog naast de talloze bezigheden die zij moet vervul- len, wil het huishouden gesmeerd lo- pen. Zonder dat zij ervoor speciaal heb- ben gestudeerd zijn tal van huisvrou- wen prima opvoedsters en die resul- taten hebben zij heus niet zonder moeite bereikt.

Wij zijn dan ook voorstanders van een officiële erkenning van het beroep huisvrouw. De waardering voor de prima uitoefening van dit beroep moe- ten wij onzes inziens niet alleen op Moederdag laten uitkomen maar op veel meer tijdstippen. En heren, dan denken wij in de eerste plaats niet aan materiële dingen, het kan veel eenvoudiger: een enkel gebaar, een be- paalde opmerking voelen veel vrouwen

U doet toch ook mee?

Vanaf 1 september a.s. is er weer gelegenheid deel te nemen aan een cursus ENGELS en/of Nederlandse taal: conversatie, technisch Engels en handelscor- respondentie.

Ook aan de bestaande clubs kunnen nog enkele personen deel- nemen.

De lessen worden gegeven van 19.15 tot 6 uur in de vergader- kamer, 4e etage. Kosten f 4,— per maand.

DUS GEEN TIJDVERBIES IN DE AVONDUREN.

Aanmelden bij de heer Van Leeuwen, Receptie, of voor het be- gin van de les.

eerder als een waardering dan de elke zaterdag bij dezelfde bloemenhande- laar gekochte bloemen.

Oh, u bent het helemaal niet ons eens? En u toont uw waardering voor haar die dit mooie beroep uitoefent al in verschillende opzichten? Dan is dit stukje niet voor u geschreven, maar u weet vast wel iemand waarvoor het wel geschreven zou kunnen zijn.

DAT MAG NIET!

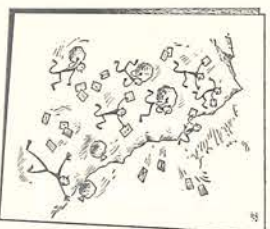
Een opmerking die u kleine kinderen dikwijls hoort gebruiken in navolging van Pa of Ma. „Dat mag niet” neemt in een kinderveren een belangrijke plaats in. Ook voor volwassenen is het af en toe nodig er weer eens op te wij- zen, dat niet alles mag.

Zo hebben wij enkele jaren geleden het rookverbod opgeheven onder voor- waarde dat op bepaalde plaatsen en be- paalde tijden nooit mag worden ge- rookt.

Weet u nog wel? Nooit roken in gangen, liften, trappenhuizen, fabrieks- terreinen, brandgevaarlijke afdelingen e.d. Ook niet gedurende een half uur na aanvang of hervatting van het werk en een uur vóór beëindiging van het werk.

Och, laten wij maar stoppen met de opsomming. U weet het best en mocht u het vergeten zijn, dan zijn uw chef en de portiers de aangewezen mensen die u kunnen inhouden.

Denkt u er even om? „DAT MAG NIET!”

LAWINEGEVAAR?

Inderdaad, lawinegevaar. Ook al bent u tijdens uw vakantie niet in bergachtige streken geweest. We spreken toch ook van bij voorbeeld een papierlawine?

Wel, zo'n papierlawine wil de redactie graag meemaken en u, lezers van ons VDH-tje, kunt die lawine veroorzaken. Laten wij u vertellen wat de bedoeling is.

Een groot aantal mensen beleeft tijdens de vakantie een leuk voorval, waarover later prachtoverhalen de ronde doen bij vrienden en familieleden. Om die leuke vakantievoorvallen is het ons te doen!

Waarom zou u onze lezers er ook niet van laten meegenieten?

Wij maken er een wedstrijd van met de volgende spelregels:

1. Iedere VDH-er en zijn huisgenoten kunnen deelnemen.
2. De tekst mag maximaal twee blokken notefletjes lang zijn.
3. De inzendingen worden beoordeeld door een jury, bestaande uit: mej. W. G. Reinink en de heren F. C.

de Gruyter, G. C. Koopman, L. F. Laurier en C. Schrevel.

4. Er zijn vier prijzen en vier troostprijzen beschikbaar, als volgt verdeeld: 1e prijs f 25,—, 2e prijs f 20,—, 3e prijs f 15,—, 4e prijs f 10,— en vier troostprijzen van f 5,—.

5. De verhalen van de prijswinnaars worden gepubliceerd in het VDH-tje en worden eigendom van Van der Heem N.V.

6. Inzendingen moeten uiterlijk 20 september a.s. in bezit van de redactie zijn.

Het woord of lever het geschreven woord is nu aan u! Jury en redactie zijn niet bang voor een „anekdote“-winne“, gaat dus uw gang maar.

O ja, voor wij het vergeten, de inzending hoeft niet in „hoog Nederlands“ te zijn gesteld en breekt u uw hoofd ook maar niet over de nieuwe spelling! Het gaat in de eerste plaats om het leuke verhaal.

Heel veel succes!

Arabische belevenissen

Toen ik in Aden was hoorde ik van onze agent dat de mannelijke bevolking van dit Engelse protectoraat de gewoonte had om „Qat“ te kauwen of te prutmen, hoe men het noemen wil. Qat is een blad dat groeit aan een struik, die men alleen vindt in Yemen en in Ethiopië, zo vertelde mijn zeggman. De Yemennitische struik heeft een groot en de Ethiopische struik een klein blad, zodat men het verschiel gemakkelijk kan herkennen. De mannen prutten dit blad omdat het de eigenschap bezit opwekkend te werken. De Engelse regering van Aden heeft plotseling de invoer van „Qat“ verboden. De een zegt om gezondheidsredenen, de ander zegt om deviezen te sparen. Het juiste weet men niet, doch ik geloof dat het wel om gezondheidsredenen zal zijn.

De bevolking is echter zo verslaafd aan het kauwen van dit blad, dat het een uitweg zocht om het blad toch te bemachtigen. Nu ligt vlak tegen Aden het vrije sultanaat Lahéj en daar is ten gevolge van het importverbod een Qat-markt ontstaan. Men heeft in allerlei daar huten neegezelt, opgetrokken van hout en matten en daaronder liggen de mannen op rustbanken heerlijk Qat te kauwen.

Het is er zwart van de mensen. Een gedeelte is gereserveerd als markt waar de Qat wordt verhandeld en een ander gedeelte is ingericht met cafeetjes, die voorzien zijn van rustbanken. Toen ik foto's wilde maken, vloog de hele gemeenschap op mij af, zodat ik mij moest haasten om weer veilig in de auto te komen. Later heb ik door het uildelen van „bakhsjjsj“ (fooiën) toch nog enige foto's kunnen nemen.

Lahéj ligt ongeveer 15 km van Aden en u zult begrijpen dat tussen deze beide plaatsen een druk taxiverkeer is ontstaan om de mannelijke bevolking van Aden in staat te stellen Qat te kauwen. Teruggaande van Lahéj naar Aden wordt iedere auto nauwkeurig onderzocht op Qat en indien de douane, die speciaal hiervoor is gepost, Qat vindt, krijgt men een boete van f 500,—. Ik heb ook Qat gekauwd om te zien welk effect het op mij had, maar het had geen uitwerking op mij; daarom zal ik er maar van afzien Qat hier in Nederland te importeren.

B. Ph. van Zuiden.

Zaterdag 30 augustus a.s. zal mevrouw A. L. C. Broeker-Boon, vfd. Bewaking, de dag gedenken, dat zij 10 jaar geleden bij ons bedrijf in dienst trad. Ook namens de redactie van harte gelukwensen.

TAFELTENNIS

De tafeltennisclub die verleden jaar een wat aarzelende start heeft gemaakt zou graag dit seizoen weer eenmaal per week spelen in het Forum-Theater in Voorburg. Zijn er nog enthousiaste collega's die hier ook voor willen? We kunnen nog best een paar leden gebruiken.

Opgaven liefst schriftelijk, of mondeling in de tweede pauze aan afdeling Sociale Zaken.

Klaverjasnieuws

Wel een beetje laat, maar naar wij hopen niet té laat, vermelden wij, dat de klaverjassers van Stokvis op zaterdag 5 juli j.l. in ons Ontspanningsgebouw een wedstrijd gespeeld hebben tegen onze klaverjasclub.

Sinds vorig jaar komen de beide clubs eens per jaar bij elkaar spelen; de dames gaan dan mee en hebben tijdens de wedstrijd een leuk uitstapje, terwijl tot slot gezellig samen gegeten wordt.

Weer een band, die de verhouding Stokvis-Van der Heem verstevigt en bovendien nog bijdragen oplevert voor de Rotterdamse Blindenvereniging. Elke deelnemer stort namelijk f 0,50 voor deze vereniging.

Nog dit jaar zullen onze VDH-ers bij Stokvis een return-wedstrijd spelen.

Ten slotte herinneren wij onze VDH-klaverjasliefhebbers eraan dat het nieuwe seizoen weer start op maandag 1 september a.s., nieuwe leden zijn hartelijk welkom!

Contact op papier

In de Haagse Courant van 16 augustus l.l. kon u een berichtje lezen over de oprichting van een instituut ter verbetering van het handschrift.

Ondanks zes jaren training onder deskundige leiding op de lagere school schijnt het toch met veler handschrift maar huten te zijn. Je kunt daarvan natuurlijk ook de schuld geven aan allerlei mensen en omstandigheden, die je bevestigde schoolaandelen door haastwerklater hebben verknogd.

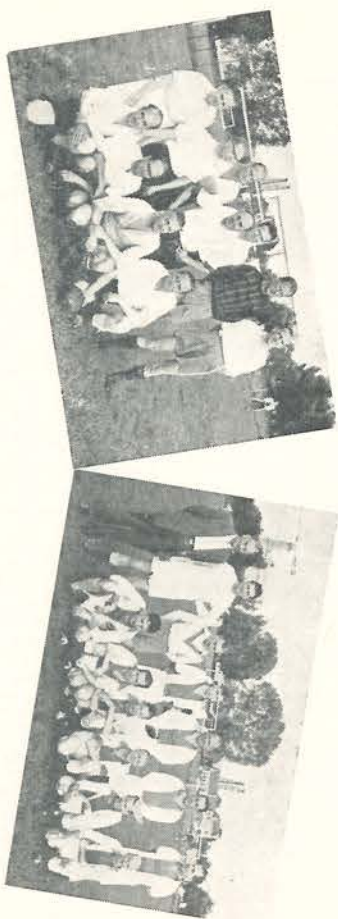
Nu gaat het niet alleen om net of mooi schrift, want dat kan iedereen nu eenmaal niet opbrengen, maar vooral om leesbaar en duidelijk schrift. Door slordigheden op dit gebied maakt men het de ander, die het wil lezen, niet alleen erg lastig, maar men kan er ook gekke en schadelijke misverstanden door wekken. Onze dhr. Van Luttervelt schreef over al deze dingen onlangs nog een interessant boekje in de bekende AO-serie onder de titel „Handpoten“.

Als we schrijven, leggen we contact met een ander en wel op papier. Maar of we nu op papier dan wel mondeling met iemand contact hebben, contact is contact. En in die ontmoeting bedoelen we aan die ander te doen weten, wat wij willen en denken. Dat moet dus voor die ander ook begrijpelijk zijn, anders is de contactpoging in wezen zinloos.

Dat geldt niet alleen voor mijn handschrift, het is evenzeer van toepassing op mijn woordkennis. Je leest soms wonderlijke zinnen. Vaak kun je ondanks de rare zinsbouw nog wel begrijpen wat de schrijver bedoelde. Als iemand schrijft: „De man is te lui om te werken en hij verschuift zich achter zijn houten been“, dan snapt ieder wel, dat hier niet op een acrobatische toer is gedoopt maar op een doortzichtig snoesje. Maar als iemand schrijft: „De dangevraagde partij schroeven welke onnodig zouden zijn en niet te bestellen konden we best gebruiken waar ze zijn vervoert“, dan vraag je je toch af, wat die brave man met dit verworpen zinnetje mij wilde vertellen. Ik krijg bestial door zo'n zin niet gemakkelijk contact met de schrijver ervan.

Het is dus in ons onderling verkeer, ook in de bedrijfsgemeenschap, wel best niet nodig, dat we ons duidelijk leren uitdrukken in onze taal en in ons handschrift. Dat is een voordeel van de IVIO-cursussen, die velen uit ons bedrijf volgen. En ieder houde zich de spiegel voor.

Schreurel.

Het leven begint bij veertig

In hoeverre dit juist is, weten wij niet. Evenmin is het ons duidelijk welk leven hier wordt bedoeld. Wat wij wel weten is dat wij vrijdagavond 15 augustus in Jutphaas 11 „ouwe“ Van der Heem-ers Maanweg hebben zien voetballen tegen 11 ook „ouwe“ Van der Heem-ers Utrecht.

Alhoewel beslist niet deskundig zijnde op voetbalgebied, geloven wij wel dat de uitslag 5—2 voor Utrecht de krachtverhouding van de opgestelde elftallen goed weer gaf.

Wij schrijven boven dit stukje: het leven begint bij veertig en dat bleek ook wel hier van toepassing te zijn toen wij aan het eind van de 2½ uur spelen de elftallen van het veld zagen komen. De jongste deelnemer van de Maanweg was toch nog altijd 35 jaar en de oudste niet minder dan 47½. De gemiddelde leeftijd van alle spelers van de Maanweg was ruim 41 jaar. Wat de leeftijden van de spelers betreft, stond Utrecht er best bij voor; daar was de jongste 22 jaar, de oudste 46 en de gemiddelde leeftijd ruim 35.

Vanzelfsprekend gunnen wij de Utrechtenaren hun overwinning van ganser harte, maar wij geloven wel dat dit vrij grote gemiddelde leeftijdsverschil een rol heeft gespeeld.

Ach, die ouwetjes kennen alle trucjes nog wel, maar vlot starten en hard lopen is nu eenmaal geen sport die u voor het eerst gaat bedrijven als u 40 jaar bent geweest. Het viel daarom op, dat één van de Utrechtenaren, die ruim 40 jaar is, maar elke week zijn partijje nog speelt, mede hierdoor boven de anderen uitstak.

De heer A. Bul leidde de wedstrijd en het is een wedstrijd geworden die beantwoordt aan de verwachting, die de meeste spelers ervan hadden, namelijk nog eens gezellig een partijje met elkaar voetballen.

Indachtig de zeggwijze: De ouwetjes doen het nog best, hopen wij dat dit niet de laatste ontmoeting is van de VDH-veteranen.

75 - 85 = KOM TE KORT

Nogal glad, zult u zeggen, dat ziet een kind! Ongetwijfeld hebt u gelijk, als dat kind al zover is gekomen met rekenen.

Maar wist u dat er volwassenen zijn, die zelf kinderen hebben en toch regelmatig blijf geven dit eenvoudige rekensommetje niet te kunnen maken. Nou ja, zij kunnen dat sommetje natuurlijk wel maken, maar ze realiseren zich de uitkomst pas als ze vastlopen.

Geïnteresseerd zijn er velen, die ervoor zorgen dat er een potje staat waar zij die 10 die ze tekort komen uit kunnen halen en dan is de zaak weer rond. Deze „potjes“lieden zijn verstandige

mensen, die zeggen „regeren is voortuizen“. Als de som luidt 75 — 65 = 10 over, dan geven zij deze 10 niet gauw uit, maar stoppen die in dat potje, om ze er weer uit te kunnen halen wanneer zij dat willen. Zij kunnen rekenen en zijn de sommen de baas. Zo'n potje maken heeft allerlei namen, waarvan er een is „sparen“. Iedereen die wil, kan sparen. Bij ons wordt u dat wel heel gemakkelijk gemaakt door het KWARTAALSPAREN.

Gaat u maar eens praten bij de afdeling Sociale zaken of bij uw tijd-schrijver en u hoort prompt hoe gemakkelijk dat gaat en wat de voordelen zijn!

Spreekuur O.R. Maanweg

26 AUGUSTUS 1958.

1e pauze:

de heren Laurier — Zeegers,

2e pauze:

de heren I. v. d. Velde — Van der Plas.